

Diktát na pokračování

2. Jindrova těžká nemoc

Téměř po čtyřech letech byl opět doma. Domáci sv__čková na smetaně, koprovka s nakypřeným__ knedl__ky, bramboračka s hří__ky. Do chodb__ přidělal__ řemeslníci r__bstol, aby mohl de__ě cv__čit. Měl už teď léta nové přátele, hlavně reprezentanta v košíkové, lékaře Františka Picka, lékaře Františka Velého a z těch dřívějších ženu Evženie a její pečl__vou matku, tchyni paní Ryantovou. Naučil se jezdit s vozem, nejdříve jenom na zvlášť upravené ruční řízení, potom na normální. Ale do auta ještě nemohl po schodech sejít, a tak ho Evženie a paní Ryantová nos__l__ na rukou. Anebo sousedi. B__val__ jeho spolužáci už převážně zapom__li, i většina novinářů zapom__la. Měl__ jiné starosti: kar__éry, peníze, ženy, v__no a __pěv a šl__ za svými cíl__. Já taky.

Alfréd si koup__l aparáty a začal fotografovat pro podniky. Přihlás__l se na vysokou školu ekonom__ckou. Bylo to těžké, protože kamarádi posluchači ho musel__ vynášet do patra na přednášky na zádech. Chodili k němu soukrom__ učitelé.

Vytvořil si nov__ svět, ve kterém neteče řeka.

